

[Peter Brixtofte]

Der er indgået det kompromis, at man har en grænse på 8.000 kr. pr. barn og derudover 5.000 kr., hvis der også er noget med møbler og andre gaver. Så er der også nogle regler om, at hvis man har særeje og fælleseje, kan man faktisk give beløbet op til tre gange.

Selve reglerne og satsene er altså ikke blevet reguleret, og det foreslår vi de bliver, sådan at forældre i langt højere grad har mulighed for at give deres opsparede midler videre til næste generation uden at betale skat.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da jeg ikke fik et svar fra den konservative ordfører på mit spørgsmål om de særregler i skattelovgivningen vedrørende succession, som giver store skattemæssige fordele ved generationsskifte, vil jeg stille det samme spørgsmål til Venstre og håbe, at jeg kan få et svar derfra.

Jens Thoft (SF):

Jeg beklager på fru Anne-Marie Meldgaards vegne, at vi ikke fik svar på spørgsmålet, men det er vel, fordi ordførerne ikke er i stand til at besvare det.

Hr. Peter Brixtofte lyttede sig til en principiel enighed, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at han så ikke har hørt, hvad jeg sagde – og jeg kan se, at han heller ikke hører efter nu.

SF er fundamentalt uenig i forslaget, der viser, hvad jeg i 10 år i ordførertale efter ordførertale har sagt, nemlig at hver gang man indfører særlig gunstige afskrivningsregler, nedskrivningsregler, forlods afskrivningsregler og alle de julelege, som man laver, skaber man generationsskifteproblemer. Men har det betydet, at flertallet har ladet være med at lave alle disse tossede regler? Desværre ikke!

Jeg kan ikke lade være med at drille hr. Peter Brixtofte, der, som han plejer at sige ved festlige lejligheder, faktisk var skatteminister i hele 2 år, nemlig både i 1992 og i 1993. Hvorfor brugte hr. Peter Brixtofte ikke disse to kalenderår til at få lavet reglerne om?

Jeg vil sige om disse regler, at dem vil vi under ingen omstændigheder være med til. Der er et enkelt hjørne, og det tangerer også hr. Ole Donners forslag, som vi skal drøfte om lidt, og det er reglen om afgiftsfri overførsel af 8.000 kr., som undervejs er blevet udvidet til en mas-

se mystiske ting med særeje, forældres særeje og børns særeje, så man i realiteten kan overføre ganske store summer, når bare man laver konstruktionen rigtig. Der er også det dér mystiske begreb »møbelgaver«, som ingen rigtig ved hvad er.

Jeg synes, der kan være rimelighed i at forhøje, måske endda at fordoble beløbet, men under forudsætning af, at man så fjerner alle disse mystiske særregler. Så langt vil jeg godt være med, for jeg er træt af de fantasifulde konstruktioner, som betyder, at de, der har en for ringe, usmart eller slet ingen rådgivning, betaler afgift, mens andre ifølge reglerne ikke behøver det.

Jeg synes altså, at der er behov for at sanere det hjørne og lave klare regler, og så må man godt forhøje bundgrænsen, der i dag er på 8.000 kr., til det dobbelte.

Ole Donner (FP):

Også dette forslag er fremsat af Venstre og De Konservative i fællesskab, og Fremskridtspartiet er ikke blevet spurgt. Vi kunne godt have været med til det, for vi har de samme synspunkter, men jeg bemærkede hr. Peter Brixtoftes bemærkninger om, at det var fremsat af gode partier, så det kan være, at det er derfor, vi ikke kommer med i det fine selskab.

I øvrigt er det jo et ganske omfattende forslag på ganske få linjer. Man tager sådan lige arve- og gaveafgiftslovgivningen og reviderer den på halvanden linje, men intentionerne er gode nok, og vi synes også, at det er urimeligt med disse afgifter, ligesom vi også mener, at der kan være problemer i visse tilfælde, hvor man skal videreføre virksomheder, så man mister nogle muligheder for at bevare nogle arbejdspladser.

Af den debat, der var i starten mellem skatteministeren og Det Konservative Folkeparti, kunne man høre, at der er rigelig grund til at se på principperne, så jeg håber, vi får et godt udvalgsarbejde i gang. Vi er i hvert fald positive over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er kun en meget kort bemærkning til hr. Ole Donners sarkastiske bemærkning om, at det er et omfattende forslag på få linjer.